

[Lysholt Hansen.]

af dem vil vi kunne få et billede af, hvilke tanker regeringen i det hele taget gør sig. Man kan jo altid nå et eller andet tal i forhold til, hvilket der ikke er nogen stigning, men det afgørende er, hvordan udviklingen vil være på alle de institutioner, skoler og sociale områder, kort sagt alle de steder, hvor man skal bruge pengene.

Efter den besvarelse, vi fik af undervisningsministeren omskolerejserne, vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg var faktisk ked af, at min tidligere radikale modkandidat skulle holde den tale, han holdt her, for det, ministeren sagde, var jo, at der var ingen social baggrund for disse rejser. Vi har aldrig ønsket, at der skulle være nogen social baggrund for disse rejser. Det har måske været noget af det virkelig opløftende ved børnenes frirejse i skoleferien, at den har man haft ret til at hente billet til, den dag skolen lukkede; da kunne man få sin fribillet, uden at der blev skelet til, om man var rig eller fattig, om man var søn af den eller den; der var vi alle lige, og det store antal billetter, der er blevet aftaget, viser jo netop, at det efterhånden i den grad er blevet en institution, at børnene kan få denne frirejse, så det er uden for alle sociale grænser. Jeg kan slet ikke tro, at ministeren kunne drømme om — men det blev der ligefrem lagt op til — at vi skulle give disse frirejser efter et socialt kriterium. Det vil vi i hvert fald ikke være med til. Det må, synes vi, være sådan, at når der ikke er tale om reelle besparelser — og det fremgik jo klart, at det er der ikke — bør børnene fortsat have disse rejser. Der var altså heller ikke megen trøst at hente for de fodboldklubber og idrætsforeninger af anden art, som hvert år har gjort et dygtigt og for ledernes vedkommende et stort og uegenlystigt arbejde for vore børn, de må simpelt hen i sommer undlade at gennemføre de arrangementer, der har betydet så meget på det sportslige område for udveksling mellem klubber og for børnenes kontakt med hinanden; det må forsvinde, for det er alt sammen bygget op på disse individuelle ferierejser.

Med hensyn til, om det er Østrupbørn — det var vist den lille stigning på de 500, ministeren nævnte — så må ministeren da ikke glemme, at for børn, der er sendt ud

under den gamle Østrupordning eller det, vi kalder Østrupordningen, for dem, der har rejst igennem mange år, gælder ordningen jo stadig væk, de har også brug for denne fribillet. Men jeg vil ikke gøre det til et socialt problem, det har jeg slet ikke ønsket, og jeg forstår ikke, at ministeren vil gøre det til det. Det er en rimelig ting, at børnene her er ligestillede. Her er en mulighed for, at foreninger kan lave et godt stykke arbejde; her er en mulighed for, at også forældre med flere børn kan tillade sig at rejse, fordi børnene kan rejse gratis.

Jeg tror, hvis jeg må sige det, at statsbanerne vil få et indtægtstab, der er større, end de 10 mill. kr., for jeg er overbevist om at flere af de forældre, der hidtil har kunnet rejse på ferie, fordi børnene har kunnet rejse gratis, vil sige, at når de ikke kan det fremtidig, undlader også forældrene at købe billet. Jeg tror altså, det bliver en direkte nedgang i indtægterne for statsbanerne, og det synes jeg ikke vi er tjent med.

Boligministeren nærrede tvivl om, hvorvidt kommunerne ville kunne anvende det på finanslovsforslaget afsatte beløb på 400 mill. kr.; ministeren sagde, at han var bange for, at hvis de blev stillet til rådighed, ville de blive brugt mindre fornuftigt og til mindre rimelige ting. Jeg har tillid til — og det tror jeg også ministeren har — at de, der er valgt til kommunalbestyrelserne, bærer sig lige så fornuftigt ad som dem, der sidder i folketinget og på ministerpladserne, når de tager stilling til, hvad der er fornuftige, og hvad der er ufornuftige dispositioner. Jeg er overbevist om, at de folk, der sidder i kommunalbestyrelserne, tænker sig meget nøje om — jeg har i hvert fald selv været med til det — med hensyn til, hvad de bruger skatteborgernes penge til, og med hensyn til, hvad der tjener skatteborgerne bedst, og jeg synes ikke, der er grund til, at ministeren prøver på på denne måde at skyde dem i skoene, at de ikke skulle være betænksomme nok med, hvad de bruger pengene til.

Så vil jeg gerne sige til socialministeren, at jeg vil tilråde socialministeren at lade være med at tillægge i hvert fald mig udtalelser, jeg ikke er kommet med. Da ministeren sagde, at jeg skulle have beskyldt ministeren for at være usocial, gik jeg hen for at se efter, om jeg havde sagt sådan